

અરબી-ગુજરાતી

કુરઆને મજીદ

પારા-૨૯

- : પ્રકાશક : -

હાજી નાજી મેમોરીયલ ટ્રસ્ટ

માળી ટેકરા, આંબાયોક, ભાવનગર

ફોનનંબર : (૦૨૭૮) ૨૫૧૦૦૫૬ / ૨૪૨૩૭૪૬

... Kitab Downloaded from ...

www.hajinaji.com

● [LIKE US ON FACEBOOK](#) ●

[HOME](#) | કુરઆને મજીદ (પારા-૨૯) -1 | [VISIT US](#)

નોંધ.....

→ વધુ કિતાબો ડાઉનલોડ કરવા માટે www.hajinaji.com પર લોગ ઓન કરો.

→ કિતાબમાં કોઈ ભૂલચૂક જણાય તો જાણ કરવા વિનંતી.

hajinajitrust@yahoo.com

અનુક્રમણિકા

નં.	સૂરાનું નામ	પેજ
૬૭	સૂરએ મુલ્ક (આયત ૧ થી ૩૦)	૫
૬૮	સૂરએ કલમ (આયત ૧ થી ૫૨)	૨૧
૬૯	સૂરએ હાક્કાહ (આયત ૧ થી ૫૨)	૪૦
૭૦	સૂરએ મઆરિજ (આયત ૧ થી ૪૪)	૫૬
૭૧	સૂરએ નૂહ (આયત ૧ થી ૨૮)	૭૦
૭૨	સૂરએ જિન્ન (આયત ૧ થી ૨૮)	૮૨
૭૩	સૂરએ મુઝમ્મિલ (આયત ૧ થી ૨૦)	૯૫
૭૪	સૂરએ મુદ્દસ્સિર (આયત ૧ થી ૫૬)	૧૦૫

૭૫	સૂરએ કયામત (આયત ૧ થી ૪૦)	૧૨૧
૭૬	સૂરએ દહર (આયત ૧ થી ૩૧)	૧૩૩
૭૭	સૂરએ મુર્સલાત (આયત ૧ થી ૫૦)	૧૪૬

સૂરએ મુલક / سورة الملك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

تَبْرَكَ الَّذِي يَبْدَأُ الْمَلِكُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

(૧) બરકતવાળો છે તે અલ્લાહ કે જેના હાથમાં
(તમામ જગતની) બાદશાહત છે અને તે દરેક
વસ્તુ પર સંપૂર્ણ કાબૂ ધરાવનારો છે :

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ط

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ②

(૨) જેણે મૃત્યુ પેદા કર્યું અને જીવન પણ કે જેથી તમને અજમાવે કે તમારામાંથી કોણ કરણીમાં બહેતર છે; અને જે ઝબરદસ્ત (અને) મહા ક્ષમાવાન છે :

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۗ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ
 مِنْ تَفْوُتٍ ۗ فَارْجِعِ الْبَصَرَ ۗ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ۝۳

(૩) જેણે એક ઉપર એક સાત આસમાનો પેદા કર્યા છે; તું રહેમાન (અલ્લાહ)ની પેદા કરેલી કોઈ પણ વસ્તુમાં તફાવત જોશે નહિ; પછી ફરીને નજર કર, ભલા (તેમાં) તને કાંઈ ખોડખાંપણ દેખાય છે?

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا
وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٢٤﴾

(૪) પછી ફરી ફરીને નજર નાખ, (૫૨) તે નજર
થાકીને નિષ્ફળ બની તારી તરફ પાછી ફરી
આવશે.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا
لِّلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

(૫) અને ખરેજ અમોએ આ જગતના આસમાનને
(તારાઓના) દીવાઓથી શણગાર્યું છે, અને તે
(તારા)ઓને શેતાનોને મારવાના સાધન બનાવ્યા

છે, અને તેમના માટે ભડભડતી આગનો અઝાબ તૈયાર કર્યો છે.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥﴾

(૬) અને જેઓ પોતાના પરવરદિગારનો ઇન્કાર કરે છે તે લોકો માટે જહન્નમનો અઝાબ છે; અને તે ઘણુંજ બૂરું પાછા ફરવાનું ઠેકાણું છે.

إِذَا الْقُؤُوفِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيْقًا وَهِيَ تَفُوْرُ ﴿٦﴾

(૭) જે વેળા તેમને તેમાં નાખવામાં આવશે તો તેઓ તેનો સણસણાટ કરતો અવાજ સાંભળશે, અને તે (ભયંકર) ઉછાળા મારતી હશે:

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ط كَلَّمَآ أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا
 أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝۸

(૮) નજીક હશે કે તે ક્રોધના કારણે ફાટી જાય; જ્યારે જ્યારે ક્રોધ ટોળું તેમાં નાખવામાં આવશે તો તેના રક્ષકો તેને પૂછશે કે શું તારી પાસે ક્રોધ ડરાવનારો (રસૂલ) આવ્યો ન હતો ?

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ ۖ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن
 شَيْءٍ ۗ إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝۹

(૯) તેઓ કહેશે કે હા, ડરાવનારો (રસૂલ) અમારી પાસે અવશ્ય આવ્યો હતો, પણ અમોએ તેને જૂઠલાવી કાઢ્યો, અને કહી દીધું કે અલ્લાહે તો

કોઈ પણ વસ્તુ ઉતારી નથી, (પણ) તમે પોતેજ મોટી ગુમરાહીમાં છો.

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑩

(૧૦) અને તેઓ આ પણ કહેશે કે જો અમે (તેનો ઉપદેશ) સાંભળતે અને સમજી લેતે તો અમે (આજે) જહન્નમવાસીઓની સાથે હોત નહિ.

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ ۖ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑪

(૧૧) એટલે કે તેઓ પોતાના ગુનાહોનો ઇકરાર કરશે, માટે જહન્નમવાસીઓ ઉપર ફિટકાર થાઓ.

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑫

(૧૨) બેશક જેઓ જોયા વિના પોતાના પરવરદિગારથી ડરતા રહે છે તે લોકો માટે ગુનાહોની માફી અને મોટો બદલો છે.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

(૧૩) અને તમે તમારા બોલોને (ચાહે) સંતાડો યા જાહેર કરો. બેશક અલ્લાહ તો મનની વાતોથી ખૂબ વાકેફ છે જ.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۗ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

(૧૪) શું જેણે (સર્વે કાંઈ) પેદા કર્યું છે તે (પોતાના સર્જનથી) નાવાકેફ હોય ? અને તે સુક્ષ્મદર્શી અને ખબરદાર છે.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

(૧૫) તે એ જ છે જેણે તમારા માટે જમીનને નરમ તથા સપાટ કરી દીધી છે, જેથી તમે તેના માર્ગોમાં ચાલો-ફરો અને તેની (આપેલી) રોઝીમાંથી ખાઓ પીઓ; અને તેની જ તરફ તમો સર્વેનું (કબરોમાંથી) ઉઠીને પાછું જવાનું છે.

ءَ أَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورٌ ﴿١٦﴾

(૧૬) શું તમે આ વાતથી નિર્ભય થઈ ગયા છો કે જે (ફરિશ્તા)ઓ આસમાનમાં છે તેઓ તમને

જમીનમાં ધસાવી દે ? એવી સ્થિતિમાં કે ધુજતી
પણ હોય:

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ﴿١٤﴾

(૧૭) અથવા શું તમે એ વાતથી નિર્ભય થઈ ગયા
છો કે જે આસમાનમાં છે તેઓ તમારા પર
પથ્થરનો વરસાદ મોકલી આપે ? પછી તરત તમે
જાણી જ લેશો કે મારું ડરાવવું કેવું છે.

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ ﴿١٨﴾

(૧૮) અને ખરેખરજ તે લોકોએ કે જેઓ તેમની પહેલા હતા (સત્યને) જૂઠલાવ્યું હતું, જેથી મારી નાખુશી (ની શિક્ષા) કેવી હતી !

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتْ وَيَقْبِضْنَ ۗ مَا

يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

(૧૯) શું તેઓ પક્ષીઓ તરફ નિહાળતા નથી કે તેઓ તેમના ઉપર (કેવી રીતે) પાંખો ફેલાવે અને ભેગી કરી લે છે ? સિવાય દયાળુ અલ્લાહના બીજો કોઈ તેમને થંભાવી રાખતો નથી; ખરેજ દરેક વસ્તુ પર તેનીજ દ્રષ્ટિ છે.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ط
إِنَّ الْكُفْرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۝

(૨૦) ભલા આ (લોકો)માંથી અલ્લાહના સિવાય
એવો કોણ છે જે તમારું લશ્કર બની તમારી સહાય
કરે? નાસ્તિકો માત્ર ધોકામાં જ છે.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ
وَنُفُورٍ ۝

(૨૧) ભલા આ (લોકો)માંથી કોઈ એવો છે જો
અલ્લાહ પોતાની રોઝી રોકી લે તો તે તમને રોઝી
આપે ? વાત આ છે કે આ (નાસ્તિકો) શિરજોરી
અને (સત્યથી) ફરી જવા ઉપર અડી બેઠા છે.

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

(૨૨) ભલા જે પોતાનું મોઢું નીચું ધાલી ઊંઘા મોઢે ચાલી રહ્યો હોય તે વધારે હિદાયત મેળવેલો છે કે જે સરખો ઉભો રહી સન્માર્ગે ચાલી રહ્યો હોય તે ?

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

(૨૩) (અય રસૂલ !) તું કહે કે તે એજ છે જેણે તમને અસ્તિત્વમાં લાવ્યા તથા તમારા માટે કાન તથા આંખો તથા દિલો બનાવી આપ્યાં; (છતાં) તમે ઘણોજ ઓછો શુક્ર કરો છો.

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٣﴾

(૨૪) તું કહે કે તે એજ છે જેણે તમને જમીનમાં ફેલાવી દીધા છે, અને તેની જ હજૂરમાં તમે (પાછા) એકઠાં કરવામાં આવશો.

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

(૨૫) અને તેઓ આ કહે છે કે જો તમે સાચા છો (તો કહો) એ વાયદો (પૂરો) ક્યારે થઈને રહેશે?

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

(૨૬) તું કહે કે (તેની) ખબર તો અલ્લાહને જ છે, અને હું તો માત્ર એક ખુલ્લો ડરાવનારો છું.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا
الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٤﴾

(૨૭) પરંતુ જ્યારે તેઓ તે (વાયદા)ને નજીક
આવતો નિહાળશે ત્યારે (ભયના માર્યા) નાસ્તિકોના
મોઢા બગડી જશે, અને તેમને કહેવામાં આવશે કે
આ એ જ છે જેની તમે ઇચ્છા કર્યા કરતા હતા.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِى اللَّهُ وَمَنْ مَعِىَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ
الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

(૨૮) તું કહે કે ભલા તમે સમજ્યા કે અલ્લાહ મને
તથા જેઓ મારી સાથે છે તેમને હલાક કરી નાખે
અથવા અમારા પર મહેરબાની ફરમાવે પણ

નાસ્તિકોને દુઃખદાયક અઝાબથી કોણ બચાવી
લેશે?

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ
هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾

(૨૯) તું કહે કે એ જ દયાળુ અલ્લાહ છે, જેના
ઉપર અમે ઇમાન લાવ્યા છીએ, અને તેનાજ ઉપર
અમે ભરોસો રાખીએ છીએ, જેથી તમે નજીકમાં
જાણી લેશો કે ખુલ્લી ગુમરાહીમાં કોણ છે.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ
مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

(30) તું કહે કે ભલા તમે પણ સમજ્યા કે જો તમારું પાણી ઊંડાણમાં ચાલ્યું જાય તો તમારા માટે વહેતું પાણી કોણ લઈ આવશે ?

سورة القلم / સૂરચે કલમ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

(૧) નૂન; કસમ છે કલમની અને તેની કે જે કાંઈ
તે (ફરિશ્તા)ઓ લખે છે:

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾

(૨) તું તારા રબની મહેરબાનીથી દિવાનો નથી.

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾

(3) અને બેશક તારા માટે એવો બદલો (તૈયાર) છે જે કદી ખૂટનાર નથી.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٣﴾

(4) અને બેશક તારી નીતિ ઘણી ઉચ્ચ (પ્રકારની) છે.

فَسْتَبْصِرْ وَيُبَصِّرُوكَ ﴿٥﴾

(5) જેથી નજીકમાં તું જોઈ લેશે અને તેઓ પણ જોઈ લેશે:

بِأَيْدِيكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

(6) કે તમારામાંથી દિવાનો કોણ છે.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ④

(૭) બેશક તારો પરવરદિગાર તેમને સારી રીતે જાણે છે કે જે તે (અલ્લાહ)ના માર્ગથી ભટકી ગયા છે, અને હિદાયત પામેલાઓને પણ સારી રીતે જાણે છે.

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ⑧

(૮) માટે તું જૂઠલાવનારાઓની વાત (હરગિજ) માનજે નહિ.

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ⑨

(૯) તેઓ આ યાહે છે કે અગર તું નરમી ધારણ કરે તો તેઓ પણ નરમ પડી જાય.

وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾

(૧૦) અને તું કોઈ હલકી કોટીના કસમ ખાનારાની બુહજ વાતોમાં આવી જજે નહિ:

هَمَّا زُمَّ شَاءَ بِنَيْمٍ ﴿١١﴾

(૧૧) (કે જે) એબ શોધનાર, હરતાં ફરતાં લોકોની નિંદા કરનાર:

مِّنَّا عِلِّ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

(૧૨) નેકીથી અટકાવનાર, હદથી વધી જનાર, ગુનેહગાર:

عُتِّلْ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾

(૧૩) ખરાબ સ્વભાવવાળો (અને) વળી બદ નસલ પણ હોય.

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾

(૧૪) માત્ર આ કારણે કે તે ધનવાન અને ઓલાદવાળો છે.

إِذَا تَتَلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

(૧૫) જે વખતે તેની સામે અમારી આયતો પઢવામાં આવે છે ત્યારે કહી દે છે કે આ તો આગલાઓની કહાણીઓ છે.

سَنَسِبُهُ عَلَىٰ الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾

(૧૬) નજીકમાં જ અમે તેના નાક પર ડાઘ
લગાડી દઈશું.

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ ۖ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا
مُصْبِحِينَ ﴿١٦﴾

(૧૭) બેશક અમે તેમની એવીજ અજમાઇશ કરીશું
જેવી કે એક બગીચાવાળાઓની અજમાઇશ કરી
હતી, જ્યારે કે તેમણે કસમ ખાધી હતી કે કાલે
સવારે આપણે આ બગીચાના ફળ જરૂર તોડી
લઈશું:

وَلَا يَسْتَشْنُونَ ﴿١٧﴾

(૧૮) પણ ઇન્શાઅલ્લાહ કહ્યું ન હતું,

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾

(૧૯) જેથી તે બગીચા પર તારા પરવરદિગાર તરફથી જ્યારે કે તેઓ ઊંઘતા હતા (એક) ફેરી ફરનાર ફેરી વળ્યો.

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

(૨૦) જેથી સવાર થતાં તે (બગીચો) કાપી લીધેલી વાડી જેવો (ઉજ્જડ) થઈ ગયો:

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

(૨૧) જેથી સવાર થતાં તેઓ એક બીજાને બોલાવવા લાગ્યા

أَنْ اَعْدُوا عَلَيَّ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ طَرِمِينَ ﴿٢٢﴾

(૨૨) કે જો તમારે ફળ ઉતારી લેવાં હોય તો
આપણાં બગીચે પરોઢીએ જ ચાલો.

فَانْطَلِقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٢٢﴾

(૨૩) જેથી તેઓ ચાલ્યા અને ધીમે ધીમે આ
કહેતા જતા હતા:

أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٣﴾

(૨૪) કે આજે કોઈ ગરીબ (માણસ) તમારા
બગીચામાં દાખલ થવા ન પામે:

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَدِيرِينَ ﴿٢٤﴾

(૨૫) અને (કંજૂસાઇનો) હેતુ પાર પાડવા માટે
નિશ્ચિત બની પરોઢીએ જ ત્યાં જઈ પહોંચ્યા.

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٣٦﴾

(૨૬) પછી જ્યારે તે બગીચાને (૭૪૪૬ થઈ ગયેલો) જોયો ત્યારે કહેવા લાગ્યો કે આપણે ખરેખર માર્ગ ભૂલી ગયા લાગીએ છીએ:

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٣٧﴾

(૨૭) બલકે (વાત આ છે કે) આપણે છીએ જ હતભાગી.

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٣٨﴾

(૨૮) તેઓમાંથી જે સૌથી સારો હતો તેણે તેમને કહ્યું કે મેં તમને કહ્યું ન હતું કે તમે અલ્લાહની પવિત્રતા શા માટે વર્ણવતા નથી ?

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

(૨૯) (ત્યારે તેઓ) કહેવા લાગ્યા કે અમારો પરવરદિગાર પાક છે, બેશક અમેજ ઝુલમગાર હતા.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿٣٠﴾

(૩૦) હવે લાગ્યા એકબીજાને ઠપકો આપવા.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طُغْيَانًا ﴿٣١﴾

(૩૧) અને કહેવા લાગ્યા કે હાય દુર્દશા અમારી! ખરેખરજ અમે શિરજોર હતા.

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾

(32) કદાચને અમારો પરવરદિગાર એના બદલામાં અમને એ કરતાંય સરસ આપે, બેશક અમે અમારા પરવરદિગાર તરફ (આસ્થાપૂર્વક) રજૂ થઈએ છીએ.

كَذَلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

(33) અઝાબ પણ એવોજ હોય છે; અને આખેરતનો અઝાબ (એ કરતાં) કેટલોય વધારે છે, જો તેઓ સમજતા હોય તો.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

(34) બેશક પરહેઝગારો માટે તેમના પરવરદિગાર પાસે નેઅમતોવાળી જન્નતો છે.

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۗ (34)

(35) શું અમે ફરમાબરદારોને ગુનેહગારો જેવા કરી દઈશું ?

مَا لَكُمْ وَقَفَّةً كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۗ (35)

(36) તમને શું થઈ ગયું છે ? કેવો ન્યાય કરો છો ?

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۗ (36)

(37) અથવા શું તમારી પાસે કોઈ કિતાબ છે કે જેમાં તમે પઢો છો:

إِنَّ لَكُمْ فِيهَا لَمَا تَخْتَرُونَ ﴿٣٨﴾

(38) કે જે કાંઈ તમે પસંદ કરશો તેજ તેમાં છે ?

أَمْ لَكُمْ أَجْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْغَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ لَكُمْ لَهَا

تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

(39) અથવા શું તમોએ અમારી પાસે સોગંદ લેવડાવ્યા છે કે જે કયામત સુધી ચાલ્યા કરશે કે જે કાંઈ તમે હુકમ કરશો તે તમને જરૂર મળી જશે ?

سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

(40) (અથ રસૂલ !) તેમને પૂછ કે તેઓમાંથી તેનો જામીન કોણ થશે ?

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ ۖ فَلْيَأْتُوا بِبُشْرٍ كَالَّذِي هُمْ يُكْفَرُونَ ﴿٣١﴾

(૪૧) અથવા તેના શરીકો પણ છે? પછી જો આ (લોકો) સાચા છે તો પોતાના તે શરીકોને લઈ આવે.

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣٢﴾

(૪૨) જે દિવસે પીંડળીઓ ઉઘાડવામાં આવશે (વસ્તુ સ્થિતિ જાહેર થઈ જશે) અને તેમને સિજદા માટે બોલાવવામાં આવશે પણ તેઓ (સિજદો) કરી શકશે નહિ.

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى
السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٣٣﴾

(૪૩) તેમની આંખો ઢળેલી હશે, અને હીણપત
તેમના પર છવાયેલી હશે; જો કે આ (લોકો)ને
દુનિયામાં પણ સિજદા માટે બોલાવવામાં આવતા
હતા એવી સ્થિતિમાં કે તેઓ તંદુરસ્ત પણ હતા.

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ
حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

(૪૪) હવે તેને કે જે આ વાતને જૂઠલાવે છે મારા
પર છોડી દે (કે હું તેને સમજી લઈશ); અમે ધીમે

ધીમે તેમને અઝાબની પાસે એવી રીતે કરી દઇશું કે તેમને ખબર પણ નહિ પડે.

وَأْمَلِي لَهُمْ ۖ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٣٥﴾

(૪૫) અને હું તેમને ઢીલ આપતો રહું છું; બેશક મારી યુક્તિ ડગે નહિ એવી છે.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٣٦﴾

(૪૬) અથવા તું તેમનાથી (સંદેશો પહોંચાડવાનું) કાંઈ મહેનતાણું માંગે છે કે જેથી તેઓ દંડના ભારથી દબાઈ જાય છે?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٣٧﴾

(૪૭) અથવા તેમની પાસે ગેબની ખબરો છે કે તેઓ લખી લે છે ?

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى
وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٣٨﴾

(૪૮) (માટે) તું હવે તારા પરવરદિગારના ફેંસલાની રાહ જોવામાં ધીરજ ધર અને માછલીવાળા (યુનુસ)ના જેવો (અધીરો) થઈ ન જા, જ્યારે કે તેણે (અલ્લાહને) પોકાર્યો હતો એવી સ્થિતિમાં કે તે અતિ ગુસ્સામાં હતો.

لَوْلَا أَنْ تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٣٩﴾

(૪૯) જો તેના પરવરદિગારની મહેરબાનીએ તેને સહાય કરી ન હોત તો ખરેજ તે સપાટ મેદાનમાં ફેંકી દેવાયો હોત અને તે ઠપકાને પાત્ર ઠર્યો હોત (અર્થાત તેની ખરાબ દશા થવા પામી હોત).

فَاجْتَبَهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

(૫૦) પરંતુ તેના પરવરદિગારે પસંદ કરી લીધો અને તેને નેક બંદાઓમાં શામિલ કરી દીધો.

وَإِنَّ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا
الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾

(૫૧) જે વખતે નાસ્તિકો કુરઆનને સાંભળે છે ત્યારે એમ દેખાય છે કે તેઓ તને ધુરકીને જોતાં

(રાહે રાસ્તથી) ભટકાવી નાખશે, અને તેઓ કહે છે કે ખરેજ આ તો દીવાનો છે.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝٥٢

(૫૨) જો કે ખરું જોતાં તે (કુરઆન) તો સઘળી દુનિયાઓ માટે નસીહત છે.

سورة الحاقة / સૂરચે હાક્કાહ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

أَلْحَاقَةُ ۝١

(૧) તે ખરેખરજ સાબિત (કયામત) થયેલી:

مَا أَلْحَقُهُ ۝٢

(૨) તે ખરેખરજ સાબિત થયેલ શું છે ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا أَلْحَقُهُ ۝٣

(૩) અને તું શું સમજ્યો કે તે ખરેખરજ સાબિત
થયેલ શું છે!

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾

(४) समूद तथा आद (नी कोम)ये तो ते तबाह करनारी (क्यामत)ने जूठलावी हती.

فَأَمَّا ثَمُودُ فَهَلَكَوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾

(५) पणी समूद (नी कोम)नो तो अेक भयंकर गर्जनाथी नाश करवामां आव्यो.

وَأَمَّا عَادُ فَهَلَكَوا إِبْرِيحَ صَرْصِرَ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾

(६) अने रह्या आद (ना लोको) तो तेओ घुघवाट करता अेक जोरावर वंटोणीया वडे नाश पाभ्या

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ ۖ حُسُومًا فَتَرَى
الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى ۖ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ مُخْلِ خَاوِيَةٍ ﴿٦﴾

(૭) કે જે વંટોળીયું અલ્લાહે સતત સાત રાત અને આઠ દિવસ (સુધી) તેમના પર ચાલુ રાખ્યું, જેથી તું તે લોકોને તેમાં એવી રીતે ઊંધા મોંઢે પડેલા જોતે કે જાણે તેઓ ખજૂરીના પોકળ (પોલાં) થડ હોય.

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ ۝۸

(૮) હવે તને તેમનામાંથી કોઈ બાકી રહેલું નજરે પડે છે?

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكُتْ بِالْخَاطِئَةِ ۝۹

(૯) અને ફિરઓન તથા તેની પૂર્વેના લોકો તથા ઊંધી વળી ગયેલી (લૂતની) વસ્તીઓવાળાએ પણ ગુનાહ કર્યા હતા.

فَعَصُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ⑩

(૧૦) અને તેમણે તેમના રબના રસૂલની નાફરમાની કરી તો તેણે પણ તેમની ઘણીજ આકરી ધરપકડ કરી.

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْبَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ⑪

(૧૧) આ અમે જ હતા કે જ્યારે પાણીએ જોશ માર્યો ત્યારે અમોએ તમને હોડીમાં સવાર કરી દીધા:

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُنْذُنٌ وَأَعْيَةٌ ⑫

(૧૨) કે જેથી અમે તે (બનાવ)ને તમારા માટે એક
યાદગીરી બનાવીએ, અને એક યાદ રાખવાની
(યોગ્યતા ધરાવનારા) કાન તેને યાદ રાખે,

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٢﴾

(૧૩) પછી જ્યારે સૂરમાં એક ફૂંક મારવામાં
આવશે:

وَمُحِلَّتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٣﴾

(૧૪) અને જમીન તથા પહાડ ઊંચકી લેવામાં
આવશે, પછી એકદમ (પરસ્પર અથડાવી) કટકે
કટકા કરી દેવામાં આવશે:

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٤﴾

(૧૫) બસ, એ જ દિવસે તે મહાન બનાવ
(કયામત) ઉપસ્થિત થશે:

وَأُنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

(૧૬) અને આસમાન ફાટી જશે, પછી તે દિવસે તે
તદન કમજોર થઇ જશે:

وَالْمَلِكُ عَلَىٰ رُجَائِبِهَا ۖ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ
ثَمَنِيَّةٌ ﴿١٧﴾

(૧૭) અને ફરિશ્તાઓ તેમના કીનારાઓ ઉપર
હશે; અને તારા પરવરદિગારના અર્શ (સિંહાસન)ને
તે દિવસે આઠ (ફરિશ્તાઓ) પોતાના (માથા) ઉપર
ઊંચકી રાખશે:

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝١٨

(૧૮) તે દિવસે તમે (સર્વે અલ્લાહની હજૂરમાં) હાજર કરી દેવામાં આવશો, અને તમારો કોઈ ભેદ છુપો રહેશે નહિ.

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَءُوا
كِتَابِي ۝١٩

(૧૯) પછી તે શખ્સ કે જેનું લખાણ તેના જમણા હાથમાં આપવામાં આવશે તે તો આ કહેતો હશે કે આવો, મારા લખાણને વાંચો.

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حِسَابِيَّةٌ ۝٢٠

(૨૦) હું તો ખાત્રી રાખતો હતો કે મારો હિસાબ મને મળશે.

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

(૨૧) પછી તો તે (જન્નતમાં) સુખી જિંદગી ભોગવશે:

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

(૨૨) આલીશાન બાગમાં:

قُطُوفَهَا دَانِيَةٍ ﴿٢٣﴾

(૨૩) કે જેના ફળો (જૂકી જઇ) એકદમ પાસે (થયેલા) હશે.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

(૨૪) (તેમને કહેવામાં આવશે કે) ભૂતકાળમાં તમે પ્રથમ જે જે કાંઈ કરી ચૂક્યા છો તેના બદલામાં હવે સુખેથી ખાઓ પીઓ.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يُلَيِّتُنِي لَمْ أُوتَ
كِتَابِيَّ ۗ

(૨૫) અને રહ્યો તે કે જેનું લખાણ તેના ડાબા હાથમાં આપવામાં આવશે ત્યારે તે કહેશે કે કેવું સારું થાત કે મારું લખાણજ મને આપવામાં આવ્યું ન હોત.

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَّ ۗ

(૨૬) અને મારો હિસાબ શો છે તે પણ મેં જાણ્યું ન હોત !

يَلِيَّتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۞ (۲۶)

(૨૭) અને મૃત્યુએ (મારો સમુજગો) ફેંસલો કરી નાખ્યો હોત તો ઠીક થાત!

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهُ ۞ (۲۷)

(૨૮) (અફસોસ) મારી સંપત્તિ તો મારા કશા કામમાં ન આવી.

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهُ ۞ (۲۸)

(૨૯) મારી સત્તા પણ મારી પાસેથી ચાલી ગઈ.

خُدُوهُ فَغُلُوهُ ۞ (۲۹)

(30) (આજ્ઞા થશે કે) એને પકડો, પછી તેના ગળામાં તોક (સાંકળ) નાખો:

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلْوَهُ ۝۳۱

(31) પછી તેને જહન્નમમાં હોમી દો :

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝۳۲

(32) પછી એક એવી સાંકળમાં કે જેની લંબાઈ સિત્તેર હાથની હોય તેને જકડી દો.

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝۳۳

(33) એ જ તે છે કે જે બુઝુર્ગીવાળા અલ્લાહ પર ઇમાન લાવતો ન હતો :

وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝۳۴

(34) અને ન નિરાધારોને ખવડાવવા માટે (લોકોને) ઉત્તેજન આપતો હતો.

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

(35) માટે અહીં આજે ન તેનો કોઈ દિલસોઝ મિત્ર છે :

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾

(36) અને ન પડુના સિવાય (તેનો) કોઈ બીજો ખોરાક :

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾

(37) જે ગુનેહગારો સિવાય અન્ય કોઈ ખાશે નહિ.

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

(3૮) માટે તે (વસ્તુઓ)ની કસમ કે જે તમે જુઓ છો :

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

(3૯) અને તેની પણ કે જે તમે જોતા નથી :

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

(૪૦) ખરેખરજ આ (કુરઆન) એક માનવંત ફરિશ્તાએ લાવેલો સંદેશો છે:

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ط قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ ﴿٤١﴾

(૪૧) અને આ કોઈ કવિના શબ્દો નથી, પણ તમે લોકો ઘણો થોડો વિશ્વાસ રાખો છો:

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ط قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

(૪૨) અને ન આ કોઈ જ્યોતિષની (કલ્પીત) વાતો છે; (પરંતુ) તમે લોકો ઘણો થોડો વિચાર કરો છો.

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

(૪૩) આ (કુરઆન) તો તમામ જગતના પરવરદિગાર તરફથી ઉતારવામાં આવ્યું છે.

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٣﴾

(૪૪) અને જો (રસૂલે) અમારી વિરુદ્ધ કોઈ વાત ઉપજાવી કાઢી હોત :

لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٤﴾

(૪૫) તો અમોએ તેનો હાથ પકડી લીધો હોત:

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٥﴾

(૪૬) પછી અમોએ તેની ધોરી રગ જરૂર કાપી નાખી હોત :

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٦﴾

(૪૭) તો તમારામાંથી કોઈ પણ (અમને) તેમ કરતાં અટકાવી શક્યો ન હોત.

وَإِنَّهُ لَتَذَكُّرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

(૪૮) અને એમાં શક નથી કે આ (કુરઆન) પરહેઝગારો માટે નસીહત છે.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

(૪૯) અને આ પણ અમે અવશ્ય જાણીએ છીએ કે તમારામાંથી કેટલાક જૂઠલાવનારા છે.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

(૫૦) અને એમાં શંકા નથી કે આ (કુરઆન) નાસ્તિકો માટે ખેદ (નું કારણ) છે.

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾

(૫૧) અને ખરેખર જ આ ખાત્રીપૂર્વક સત્ય છે.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

(૫૨) માટે (અય રસૂલ !) તું તારા મહાન રબના નામની તસ્બીહ કર.

سورة المعارج / સૂરચે મઆરિજ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

سَأَلْ سَأَلٌ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ①

(૧) એક માંગણી કરનારે આવનારા અઝાબની
માંગણી કરી:

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ②

(૨) કે જે (અઝાબ)ને નાસ્તિકો ઉપર આવતા કોઈ
ટાળી શકનાર નથી :

مِّنَ اللّٰهِ ذِی الْمَعَارِجِ ③

(3) અલ્લાહ તરફથી કે જે (ફરિશ્તાઓ માટે) પગથીયા (દરજા) નક્કી કરનારો છે.

تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ
أَلْفَ سَنَةٍ ۝

(૪) કે જે (પગથીયા)નાં (માર્ગ) દ્વારા ફરિશ્તા તથા રૂહ (જિબ્રિલ) એક દિવસમાં તેની તરફ ચઢી જાય છે કે જે (દિવસ)નો અંદાજો પચાસ હજાર વર્ષનો છે.

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝

(૫) હવે તું ઘણી જ સારી રીતે સહન કરતો રહે.

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝

(૬) ખરેખર જ આ લોકો તો તે (કયામત)ને દૂર જ સમજે છે :

وَتَرَاهُ قَرِيبًا ۞

(૭) અને અમે તેને પાસે જોઈએ છીએ.

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۞

(૮) જે દિવસે આસમાન પીગળેલા ત્રાંબા જેવું થઈ જશે :

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۞

(૯) અને પહાડો રંગબેરંગી ઉનના જેવા થઈ જશે:

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۞

(૧૦) અને (તે દિવસે) કોઈ એક સગો (બીજા) કોઈ સગાને પૂછશે નહિ :

يُبْصِرُ وَهُمْ ط يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ
يَوْمِئِذٍ ۝۱۱

(૧૧) જો કે તેઓ એક બીજાને દેખાડવામાં આવશે; અને ગુનેહગાર એવી ઇચ્છા કરશે કે તે આ દિવસના અઝાબથી બચવા માટે પોતાના છોકરાં બદલામાં આપે :

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ۝۱۲

(૧૨) તેમજ પોતાની પત્ની તથા ભાઈને પણ :

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝۱۳

(૧૩) અને પોતાના નિકટના કુટુંબને પણ કે જેના આશ્રય હેઠળ તે હતો :

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٣﴾

(૧૪) અને જમીન (માત્ર)માં જે કોઈ છે તેને પણ, (એવી આશાએ) કે તે તેને તે (અઝાબ)થી બચાવી લે:

كَلَّا ط إِنَّهَا لَظَى ﴿١٤﴾

(૧૫) પણ હરગિજ તેમ થશે નહિ; તે (જહન્નમની આગ) તો ભયંકર જવાળા છે:

نَزَّاعَةٌ لِّلشَّوْىِ ﴿١٥﴾

(૧૬) જે માથાંની ચામડી (બાળીને) ઉડાડી
નાખનારી છે:

تَدْعُوا مِنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ۝۱۶

(૧૭) આ (જહન્નમ) તે લોકોને બોલાવતી હશે કે
જેમણે (સત્યધર્મ તરફથી) પીઠ ફેરવી અને મોઢું
ફેરવ્યું:

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝۱۸

(૧૮) અને સંપત્તિનો સંગ્રહ કર્યો, પછી તે
(અલ્લાહના માર્ગમાં ખરચ ન કરતાં) સંભાળી
રાખી.

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝۱۹

(૧૯) બેશક ઇન્સાન (સ્વભાવે) ઉતાવળો પેદા કરવામાં આવ્યો છે :

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝

(૨૦) જ્યારે તેના પર કોઈ સંકટ (આવી) પડે છે ત્યારે ઘણો ગભરાઈ જાય છે :

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝

(૨૧) અને જ્યારે તેને કોઈ લાભ પોહંચે છે તો તે (વધુ) લોભ કરવા માંડે છે:

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝

(૨૨) સિવાય કે જે નમાઝ પઢનારા છે :

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝

(૨૩) કે જે પોતાની નમાઝો પર હંમેશા કાયમ રહેનારા છે :

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٣﴾

(૨૪) અને જેમના માલમાં એક નક્કી કરેલો ભાગ હોય છે :

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٤﴾

(૨૫) માંગનારા અને (શરમના કારણે) નહિ માંગનારાઓનો:

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٥﴾

(૨૬) અને જેઓ ફેસલાના દિવસને સાચો માને છે:

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٦﴾

(૨૭) અને જેઓ પોતાના પરવરદિગારના અઝાબથી ડરનારા છે.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُنُّوا ۝ (૨૮)

(૨૮) બેશક તેમના પરવરદિગારનો અઝાબ એવી વસ્તુ નથી કે તેનાથી નિર્ભય થઈ જવાય:

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْوَجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ (૨૯)

(૨૯) અને જેઓ પોતાની શર્મગાહોનું રક્ષણ કરનારા છે :

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ ۝ (૩૦)

(30) સિવાય પોતાની પત્નીઓ તથા પોતાની કનીઓ, તો બેશક તેવા લોકો ઠપકાને પાત્ર નથી.

فَمَنْ ابْتغىٰ وَرَاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ۝۳۱

(31) પણ જે (લોકો) તે ઉપરાંતની ઇચ્છા કરે તો એવાજ લોકો હદથી વધી જનારા છે :

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِآمْنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ۝۳۲

(32) અને જેઓ તેમની અમાનતો તથા પોતાના વચનની કાળજી રાખનારા છે.

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِشَهَادٰتِهِمْ قٰآِبُوْنَ ۝۳۳

(33) અને જેઓ પોતાની સાક્ષીઓ પર કાયમ રહેનારા છે :

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٣﴾

(34) અને જેઓ પોતાની નમાઝનું રક્ષણ કરનારા છે.

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّةٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٤﴾

(35) એ જ લોકો જન્મતોમાં માન પામેલા હશે.

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٥﴾

(36) છતાં તે નાસ્તિકોને શું થઈ ગયું છે કે તેઓ તારી આસપાસ દોડી આવી ફરી વળે છે:

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٦﴾

(37) જમણી બાજુથી તેમ ડાબી બાજુથી નાની નાની ટોળકીઓ બનીને ?

أَيُّظَبْعُ كُلِّ أَمْرٍ عِيٍّ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

(38) શું તેઓમાંથી દરેક શખ્સ એવી ઇચ્છા રાખે છે કે તેને નેઅમતવાળી જન્નતમાં દાખલ કરી દેવામાં આવે?

كَلَّا ط إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

(39) હરગિજ તેમ નહિ થાય; અમોએ તેમને એવી (ગંદી) વસ્તુથી ઉત્પન્ન કર્યા છે જે તેઓ જાણે છે.

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾

(40) માટે પૂર્વ તથા પશ્ચિમોના પરવરદિગારની કસમ ! અમે આ વાત ઉપર જરૂર કાબૂ ધરાવીએ છીએ:

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ ۗ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٣١﴾

(૪૧) કે તેમના બદલામાં તેમના કરતાંય બેહતર લોકો લઈ આવીએ, અને (તેમ કરતાં) અમને કોઈ હરાવી શકનાર નથી.

فَذَرَّهُمْ يُخَوِّضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٣٢﴾

(૪૨) માટે તું તેમને છોડી દે કે તેઓ વાતો બનાવતા રહે અને રમતા ફૂંદતા રહે, અહીં સુધી કે તેઓ તે દિવસનો સામનો કરે કે જેનો તેમને વાયદો કરવામાં આવે છે :

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ
يُوفُونَ ﴿٣٣﴾

(૪૩) તે દિવસે તેઓ (પોત પોતાની) કબરોમાંથી
નીકળી એવી ઝડપથી નાસતા હશે કે જાણે એક
ઝંડા તરફ દોડતા જતા (ન) હોય!

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۗ ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا
يُوعَدُونَ ﴿٣٤﴾

(૪૪) તેમની આંખો શરમથી ઢળેલી હશે, અને
હીણપત તેમના પર પથરાયેલી હશે; તે દિવસ એ
જ હશે કે જેનો તેમને વાયદો કરવામાં આવતો
હતો.

સૂર અથ / સુરે નૂહ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

(૧) બેશક અમોએ નૂહને તેની કોમ તરફ (એવી
આજ્ઞા આપી) મોકલ્યો હતો કે તું તારી કોમ ઉપર
દુઃખદાયક અઝાબ આવે તે પહેલાં તેને ડરાવ.

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ②

(૨) તેણે કહ્યું કે અય મારી કોમ ! નિસંદેહ હું તમારા માટે એક ખુલ્લો ડરાવનારો છું :

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۝

(૩) તમે અલ્લાહની ઇબાદત કરો, અને તેનાથી ડરતા રહો, અને માંરું કહેવું માનતા રહો:

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ إِنَّ

أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۚ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

(૪) (જો એમ કરશો તો) તે તમારા કેટલાક ગુનાહ માફ કરી દેશે, અને તમને એક નિશ્ચિત સમય સુધીની મોહલત આપશે; બેશક અલ્લાહે નિશ્ચિત કરેલ વખત જ્યારે આવી પહોંચે છે ત્યારે તેને

मुलतवी राणी शकतो नथी, अगार तमे ज्ञाएता हे तो.

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۝

(५) (पछी लोकोये तेनुं कहेवुं न मान्युं त्यारे नूहे) अरज करी के अय मारा परवरद्विगार ! में मारी कोमने रात तथा दिवस (तारी तरङ्ग) बोलाव्या करी:

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۞

(६) पण मारा बोलाववानुं ये परिणाम आव्युं के (जेटला वधारे में तेमने बोलाव्या तेटला) वधारे तेओ भाग्या.

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ
وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا ۗ

(9) અને મેં જ્યારે જ્યારે તેમને આ હેતુ માટે બોલાવ્યા કે તું તેમના ગુનાહ માફ કરે ત્યારે તેઓ પોતપોતાના કાનોમાં આંગળા નાખતા રહ્યા, ને (મારાથી સંતાવા માટે) પોતાના કપડા ઓઢી લીધાં, અને પોતાની જ વાત પર અડી રહ્યા, અને હદથી વધારે અભિમાન કરતા રહ્યા.

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۙ

(10) પછી મેં તેમને મોટા અવાજે બોલાવ્યા:

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۙ

(૯) પછી તેમને જાહેર રીતે પણ સમજાવ્યા, અને જોઈએ તેટલું ખાનગી રીતે પણ સમજાવ્યા:

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

(૧૦) અને કહ્યું કે તમે તમારા પરવરદિગારથી ક્ષમા માંગો, બેશક તે મહા ક્ષમાવાન છે:

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

(૧૧) તે તમારા માટે આસમાન પરથી પુષ્કળ પાણી વરસાવશે:

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ

أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

(૧૨) અને માલ તથા ઓલાદથી પણ તમારી સહાય કરશે, અને તમારા માટે બગીચા ઉત્પન્ન કરશે, અને તમારા માટે નદીઓ વહાવશે.

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝۱۳

(૧૩) તમને શું થઈ ગયું છે કે તમે અલ્લાહ માટે આદરમાન ધરાવતા નથી ?

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝۱۴

(૧૪) જો કે તેણે તમને જુદી જુદી જાતના પેદા કર્યા છે.

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمُوٰتٍ طِبَاقًا ۝۱۵

(૧૫) શું તમે આ નથી જોતા કે અલ્લાહે એક ઉપર એક (એમ) સાત આસમાનો કેવી રીતે પેદા કર્યા છે?

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

(૧૬) અને તેમાં ચંદ્રને એક પ્રકાશ બનાવ્યો છે, અને સૂર્યને એક પ્રકાશીત દીવો બનાવ્યો છે.

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

(૧૭) અને અલ્લાહે તમને વનસ્પતિની જેમ જમીનમાંથી ઉગાડ્યા છે:

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

(૧૮) પછી તે તમને તેમાં જ પાછા ફેરવી દે છે, અને એક વખત (તેમાંથી જ પાછા) તમને કાઢશે.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝۱۹

(૧૯) અને અલ્લાહે જમીનને તમારા માટે પાથરણું બનાવી છે :

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝۲۰

(૨૦) કે જેથી તમે તેના પહોળા પહોળા માર્ગો પર ચાલો ફરો.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمُ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ
وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝۲۱

(૨૧) પછી નૂહે અરજ કરી કે અય મારા રબ !
તેમણે મારી નાફરમાની કરી અને તે શખ્સની
તાબેદારી કરી કે જેના માલ તથા ઓલાદે તેનું
નુકસાન જ વધાર્યું છે.

وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا ۝۲۲

(૨૨) અને તેઓ મોટી મોટી ચાલબાઝીઓ ચાલ્યા.

وَقَالُوا لَا تَنْزِلُنَّ إِلَيْهِتُمْ وَلَا تَنْزِلُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا ۝۲۳

يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝۲۳

(૨૩) અને તેમણે (આપસમાં) કહ્યું કે તમે તમારા
માઅબૂદોને તજી દેશો નહિ (યાને) તમે વદ તથા

સૂવાચ (નામની મૂર્તિઓ)ને છોડશો નહિ, તેમજ
યગૂસ, યઊક તથા નસ્ર (નામની મૂર્તિઓ) ને પણ.

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۗ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

(૨૪) અને ખરેજ તેમણે ઘણાઓને ગુમરાહ કર્યા
છે, અને (અય મારા રબ !) તું એ ઝાલિમોની
ગુમરાહીમાં વધારો જ કરજે.

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا ۗ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِّنْ

دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

(૨૫) (આથી) તેઓ પોતાના ગુનાહોના કારણે
ડૂબાડી દેવામાં આવ્યા, અને જહન્નમમાં નાખી

દેવામાં આવ્યા, પછી તેમને અલ્લાહના સિવાય કોઈ મદદગારો મળ્યા નહિ.

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾

(૨૬) અને નૂહે અરજ કરી કે અય મારા પરવરદિગાર ! જમીનની સપાટી ઉપર વસનારા નાસ્તિકોમાંથી એકને પણ (બાકી) રહેવા દેજે નહિ.

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا إِلَّا فٰجِرًا

كٰفَرًا ﴿٢٧﴾

(૨૭) જો તેં તેમને બાકી રાખ્યા તો બેશક તેઓ તારા બંદાઓને ગુમરાહ કરી દેશે અને તેઓ

(માત્ર) બદકાર અને કાફિરો (નાશુકાઓ)ને જ જન્મ આપશે.

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝۶۸

(૨૮) અય મારા રબ ! તું મને માફ કરી દે અને મારા માબાપને પણ, અને દરેક તે શખ્સને કે જે ઇમાનની હાલતમાં મારા ઘરમાં દાખલ થાય, અને સઘળા ઇમાનદાર મરદ તથા સઘળી ઇમાનદાર સ્ત્રીઓને; અને ઝુલમગારોના સંબંધમાં વિનાશના સિવાય કાંઈજ વધારજે નહિ.

જિન્ન / સૂરએ / سورة الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْآنًا عَجَبًا ۝

(૧) (અય રસૂલ !) કહે કે મારા તરફ એવી વહી
કરવામાં આવી છે કે જિન્નાતોના એક ટોળાંએ (મને
કુરઆનની તિલાવત કરતાં) કાન દઈ સાંભળ્યો
ત્યારે કહેવા લાગ્યા કે બેશક અમોએ એક
અજાયબી ભર્યું કુરઆન સાંભળ્યું છે:

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَامْتَابِهِ ط وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝

(2) કે જે (કુરઆન) નેકી તરફ હિદાયત કરે છે, માટે અમે તેના પર ઇમાન લઈ આવ્યા અને હવે પછી અમે અમારા પરવરદિગારનો શરીક કોઈને હરગિજ કરીશું નહિ :

وَأَنَّهُ تَعَلَىٰ جُدْرِبْنَانَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝

(3) અને અમારા પરવરદિગારની શાન અતિ મોટી છે, તેણે ન કોઈ પત્ની કરી છે અને ન કોઈ પુત્ર (બનાવ્યો છે):

وَأَنَّهُ كَانَ يَفْعُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝

(૪) અને આ કે અમારામાંથી (કેટલાક) મૂર્ખાઓ અલ્લાહની વિરુદ્ધ વધારે પડતી વાતો કરતા હતા:

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَّقُولَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۗ

(૫) અને એમ સમજતા હતા કે માણસ તથા જિન્ન અલ્લાહની વિરુદ્ધ હરગિજ જૂઠું બોલી શકે નહિ:

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۖ

(૬) અને બેશક અમુક માણસો જિન્નાતોમાંથી કેટલાકોનો આશ્રય લેતા હતા, જેથી તેમણે તેમની ઝુલ્મ વૃત્તિમાં વધારો જ કર્યો:

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۖ

(9) અને ખરેખરજ તેઓ પણ એવું ધારતા હતા જેવું કે તમે ધારો છો કે અલ્લાહ હરગિજ કોઇને (પાછા) ઉઠાડશે નહિ:

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا
وَشُھْبًا ۗ

(૮) અને ખરેજ જ્યારે અમે આસમાનોને અડકવા ગયા તો તેને અમોએ મહા શક્તિવાન ચોકીદારો તથા બળતા તારાઓથી ભરપૂર જોયા.

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ
لَهُ شَهَابًا بِأَرَصَدًا ۗ

(૯) અને અમે (રસૂલુલ્લાહ સ.અ.વ.ની) અગાઉ તો (આસમાની વાતો) સાંભળવા માટે તેના કેટલાક ભાગોમાં જઈ બેસતા હતા, પણ હવે જો કોઈ સાંભળવા માંગે તો તેના માટે તૈયાર રહેલી એક જવાબા નિહાળે છે:

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ
رَشْدًا ۖ

(૧૦) અને અમે (આ વ્યવસ્થાથી) એ પણ જાણતા નથી કે જે લોકો જમીનમાં છે તેમના માટે નુકસાનનો ઇરાદો રાખવામાં આવ્યો છે અથવા તેમના પરવરદિગારે તેમના સંબંધમાં કોઈ લાભનો ઇરાદો રાખ્યો છે:

وَأَتَا مِمَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ ط كُنَّا نَطْرَأُ يَأْتِي قَدَدًا ۝۱۱

(૧૧) અને અમારામાંથી કેટલાક તો નેક છે અને અમારામાંથી કેટલાક તેના સિવાય (યાને ગુનેહગાર); અમારામાં જ જુદા જુદા માર્ગે ચાલનારા કેટલાક ફિક્કા છે:

وَأَتَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُنْعِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُنْعِزَهُ كَاهِرًا ۝۱۲

(૧૨) અને અમને પણ ખાત્રી છે કે અમે અલ્લાહને ન જમીનમાં પરાજીત કરી શકીશું અને ન નાસી જઈને તેને લાચાર કરી શકીશું

وَأَتَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ ط فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ

بِخَسَا وَلَا رَهَقًا ۝۱۳

(૧૩) અને અમોએ જ્યારે હિદાયત સાંભળી ત્યારે તેના પર ઇમાન લાવ્યા; પછી જે પોતાના પરવરદિગાર પર ઇમાન લાવ્યો તો તેને ન કોઈ નુકસાનનો ભય છે અને ન અન્યાય (થવા)નો:

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٣﴾

(૧૪) અને અમારામાંથી કેટલાકો ફરમાબરદાર અને અમારામાંથી કેટલાકો નાફરમાન છે; પછી જે કોઈ આધીન થયો તો એવાજ લોકોએ સન્માર્ગ શોધી કાઢ્યો.

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

(૧૫) અને રહ્યા નાફરમાન, તો તેઓજ જહન્નમનું બળતણ બનશે :

وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾

(૧૬) અને જો તેઓ સન્માર્ગ પર કાયમ રહેશે તો અમે તેમને પુષ્કળ પાણી પાતે:

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

(૧૭) કે જેથી અમે તેમાં તેમની અજમાઇશ કરીએ; અને જે શપ્સ પોતાના રબની યાદથી મોંઢુ ફેરવી લેશે તો તે તેને સખ્ત અઝાબમાં નાખી દેશે:

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

(૧૮) અને સિજદાના સ્થાનો (મસ્જિદો) અલ્લાહને માટે જ ખાસ છે, જેથી (તેમાં) અલ્લાહની સાથે બીજા કોઇને પોકારો નહિ :

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝۱۹

(૧૯) અને જ્યારે તે અલ્લાહનો બંદો (મોહમ્મદ સ.અ.વ.) તેના પાસે દુઆ કરવા માટે ઉભો થઇ જાય છે તો લોકો (તેને ઘેરી લઇ લગભગ) વળગી પડે છે.

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝۲۰

(૨૦) (અય રસૂલ !) કહે કે હું તો માત્ર મારા પરવરદિગારને જ પોકારું છું, (અને) બીજા કોઇને તેનો શરીક બનાવતો નથી.

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٣١﴾

(૨૧) કહે કે હું તમારા માટે ન નુકસાનનો અધિકાર ધરાવું છું અને ન લાભનો.

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ۖ وَلَنْ أجدَ مِنْ دُونِهِ
مُلْتَحَدًا ﴿٣٢﴾

(૨૨) કહે કે અલ્લાહ (ના અઝાબ)થી મને હરગિજ કોઈ શખસ બચાવી શકતો નથી, અને તેના સિવાય મને ક્યાંય આશરો પણ મળી શકતો નથી:

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً ۖ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ
نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٣٣﴾

(૨૩) (પણ મારો બચાવ માત્ર એમાંજ છે) કે હું અલ્લાહના તરફથી (હુકમો) પહોંચાડી દઉં અને તેના સંદેશા પણ; અને જે અલ્લાહ તથા તેના રસૂલની નાફરમાની કરશે તો નિસંદેહ તેના માટે જહન્નમની આગ છે, જેમાં તે સદાને માટે રહેશે.

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَعَلُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا
وَأَقْلُعَدَدًا ﴿٢٣﴾

(૨૪) અહીં સુધી કે જ્યારે તેઓ તેને નિહાળશે કે જેનો તેમને વાયદો કરવામાં આવતો હતો તો તેઓ આ તરત સમજી લેશે કે કોના મદદગાર નબળા છે, અને સંખ્યાના પ્રમાણમાં કોણ વધારે ઓછા છે.

قُلْ إِن أَدْرِيٓ أَحْرَبُ مَا تُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّيٓ أَمْدًا ﴿١٥﴾

(૨૫) કહે કે જેનો તમને વાયદો કરવામાં આવે છે તે ઘણો પાસે છે કે મારો પરવરદિગાર તેની મુદત વધારી દેશે તે હું જાણતો નથી.

عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿١٦﴾

(૨૬) ગેબનો જાણનાર એજ છે, અને તે પોતાના ગેબ પર કોઈને વાકેફ કરતો નથી:

إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿١٧﴾

(૨૭) સિવાય તે શખ્સને કે જેને રસૂલોમાંથી (ઇલ્મે ગેબ માટે) ચૂંટી કાઢે, કારણ કે બેશક તે તેની

આગલી બાજુએથી તથા તેની પાછલી બાજુએથી
ચોકીદારો નીમી દે છે :

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ
وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝۴۸

(૨૮) કે જેથી તે જાણી લે કે તેમણે પોતાના
પરવરદિગારના પયગામ પહોંચાડી દીધા છે; અને
જે કાંઈ તેમની પાસે છે તે સઘળું તે (નું જ્ઞાન)
ઘેરી રાખે છે, અને સઘળી વસ્તુઓની સંખ્યા તે
નોંધી રાખે છે.

سورة المزمل / સૂરચે મુઝમ્મિલ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ①

(૧) અય યાદરમાં વીંટળાયેલા (રસૂલ) !

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ②

(૨) તું રાત્રે (નમાઝ માટે) ઉઠ્યા કર પણ થોડો
(વખત):

نُصِّفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ③

(3) (अर्थात्) अर्धी रात अथवा तेथी पण कांठ ओछी करी दे.

أُوزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً ۝٣

(४) अथवा ते पर कांठ वधारी ले अने कुरआनने योग्य (स्पष्ट) रीते पढ.

إِنَّا سَأَلْنَاكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝٥

(५) नज्जकमां ज अमे तारा पर अेक भारे हुकमनो बोजो नाभीशुं.

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً ۝٦

(૬) બેશક રાતનું ઉઠવું (મનોવિકારને) ઘણી સખત (રીતે) છુંદી નાખનાર છે, અને શુદ્ધ સ્પષ્ટ ઉચ્ચાર કરવામાં વધારે સહાય કરે છે.

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ٥

(૭) બેશક તારા માટે દિવસમાં લાંબી રોકાણો રહે છે.

وَادْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ٦

(૮) માટે (રાત્રિના સમયે) તું તારા પરવરદિગારના નામનું રટણ કર્યા કર, અને સર્વે રીતે તેનો જ થઈને તેનું જ ધ્યાન ધર.

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ٧

(૯) તે પૂર્વ તથા પશ્ચિમનો માલિક છે, તેના સિવાય કોઈ માઅબૂદ નથી, માટે તું તેનેજ (તારો) કાર્યસાધક બનાવી લે.

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ⑩

(૧૦) અને તે લોકો કે જે કાંઈ કહે છે તેના પર સબ્ર કર, અને યોગ્ય રીતે તેમનો સહવાસ છોડી દે.

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمُ قَلِيلًا ⑪

(૧૧) અને જૂઠલાવનારા ધનવાનોથી બદલો લેવાનું મારા ઉપર છોડી દે, અને તેમને થોડીક મોહલત આપ.

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ⑫

(૧૨) બેશક અમારી પાસે ભારે ભારે બેડીઓ છે અને બાળી નાખનારી આગ પણ:

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

(૧૩) અને ગળામાં ફસી જનાર ખોરાક અને દુઃખદાયક અઝાબ પણ:

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾

(૧૪) (તે દિવસ કે) જે દિવસે જમીન તથા પહાડ ધ્રુજવા લાગશે અને પર્વતો વિખરાએલી રેતીના ઢગ થઈ જશે.

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى
فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

(૧૫) બેશક અમોએ તમારા તરફ એક રસૂલ તમારી સ્થિતિની સાક્ષી આપનાર તરીકે મોકલ્યો છે, જેવી રીતે કે અમોએ ફિરઓનની તરફ રસૂલ મોકલ્યો હતો.

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيًّا ﴿١٦﴾

(૧૬) પણ ફિરઓને તે રસૂલની નાફરમાની કરી હતી, જેથી અમોએ તેની ઘણી સખ્ત ધરપકડ કરી.

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾

(૧૭) માટે જો તમોએ નાસ્તિકપણું કર્યું તો તમે તે દિવસથી કેવી રીતે બચશો કે જે બાળકોને વૃદ્ધ કરી દેશે:

السَّبَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۖ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾

(૧૮) અને તે દિવસે આસમાન ફાટી પડશે, અને તેનો વાયદો પૂર્ણ થઈને રહેશે.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

(૧૯) બેશક આ એક નસીહત છે, માટે જે યાહે તે પોતાના પરવરદિગાર તરફનો માર્ગ ગ્રહણ કરે.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ
وَأُثُلَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ

وَالنَّهَارَ ط عِلْمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا
 تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ط عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَى ۝
 وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۝
 وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۝ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۝
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا اللَّهَ قَرَضًا حَسَنًا ۝
 وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا
 وَأَعْظَمَ أَجْرًا ط وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

(૨૦) (અથ રસૂલ !) બેશક તારો પરવરદિગાર
 જાણે છે કે તું અને જેઓ તારી સાથે છે તેમનું એક
 ટોળું રાત્રિના બે તૃતિયાંશની લગભગ અને કદી

અર્ધી રાત સુધી અને કદી એક તૃતિયાંશ રાત સુધી નમાઝ પઢતું રહેતું હોય છે; અને રાત તથા દિવસનું પ્રમાણ અલ્લાહ જ નક્કી કરે છે; તે આ પણ જાણે છે કે તમે તેનો અંદાજો કરી શકતા નથી, જેથી તે (પોતાની મહેરબાની સાથે) તમારી તરફ રજૂ થયો, માટે કુરઆનમાંથી જેટલું બની શકે તેટલું પઢ્યા કરો; તે આ પણ જાણે છે કે તમારામાંથી કેટલાક જરૂર માંદા હશે, અને બીજા થોડાક અલ્લાહની મહેરબાની (રોઝી) મેળવવા માટે મુસાફરીમાં હશે, અને બીજા થોડાક અલ્લાહની રાહમાં લડતા હશે, માટે તેમાંથી જેટલું બની શકે તેટલું પઢ્યા કરો, અને નમાઝ પઢતા

રહો તથા ઝકાત આપતા રહો અને અલ્લાહને
"કર્ઠે હસના" આપ્યા કરો; અને જે પણ નેકી તમે
તમારી ઝાત (ના લાભ) માટે પ્રથમથી મોકલશો
તે અલ્લાહ પાસે પામશો, (જે આલોકના માટે પણ)
ઉત્તમ છે. અને (આખેરતના બદલા રૂપે) મહાન છે,
અને અલ્લાહથી ક્ષમા માંગ્યા કરો; બેશક અલ્લાહ
મોટો માફ કરનાર (અને) મહા દયાવાન છે.

سورة المدثر / સૂરએ મુદ્દસિર

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ①

(૧) અય કામળી ઓઢેલા (રસૂલ) !

قُمْ فَأَنْذِرْ ②

(૨) ઉઠ અને (લોકોને) ડરાવ:

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ③

(૩) અને તારા પરવરદિગારની મોટાઈ વર્ણવ:

وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ ④

(૪) અને તારા કપડાં પાક સાફ રાખ:

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ⑤

(૫) અને બૂરાઈઓથી પરહેઝ કર.

وَلَا تَمُنُّنَ تَسْتَكْثِرُ ⑥

(૬) અને વધારે મેળવવાની આશાએ ઉપકાર ન કર:

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ⑦

(૭) અને તારા રબ (ની ખુશી મેળવવા) માટે સહન કર :

فَإِذَا نَقَرْنَا فِي النَّاقُورِ ⑧

(૮) કારણ કે જ્યારે સૂર ફૂંકવામાં આવશે:

فَذَلِكِ يَوْمِئِذٍ عَسِيرٌ ۙ ﴿٩﴾

(૯) ત્યારે તે દિવસ એક સખત દિવસ હશે:

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرٌ يَّسِيْرٌ ۙ ﴿١٠﴾

(૧૦) નાસ્તિકો માટે તે આસાન નહિ હોય.

ذَرْنِيْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ۙ ﴿١١﴾

(૧૧) મેં જેને એકલો પેદા કર્યો છે તેની સાથે મને મૂકી દો.

وَجَعَلْتُ لَهَا مَّا لَا حَمْدُ وَّٰدًا ۙ ﴿١٢﴾

(૧૨) અને તેને મેં પુષ્કળ દોલત આપી:

وَّبَنِيْنَ شُهُوْدًا ۙ ﴿١٣﴾

(૧૩) અને નજર સામે રહેનારા પુત્રો આપ્યાં

وَمَهَّدتُّ لَهَا تَمْهِيْدًا ﴿١٤﴾

(૧૪) અને તેના મામલા વ્યવસ્થિત કરી દીધા:

ثُمَّ يَطْبَعُ أَنْ أَزِيْدَ ﴿١٥﴾

(૧૫) છતાં તે એવી લાલચ રાખે છે કે હું હજી પણ તેમાં વધારો કરું !

كَلَّا ط إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾

(૧૬) હરગિજ એમ નહિ થાય; બેશક તે અમારી નિશાનીઓનો વિરોધી છે.

سَأَرْهُقُهُ صَعُوْدًا ﴿١٧﴾

(૧૭) નજીકમાં જ હું તેને ઊંચી ઊંચાઇ પર ચઢાવીશ (અર્થાત સખત શિક્ષામાં સપડાવીશ).

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

(૧૮) બેશક તેણે વિચાર કર્યો અને અંદાજો બાંધ્યો

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾

(૧૯) માટે તેનો નાશ થાઓ, તેણે કેવો અંદાજો કર્યો !

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

(૨૦) પછી પણ તેનો નાશ થાઓ, તેણે કેવો અંદાજો કર્યો!

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

(૨૧) પછી તેણે આસપાસ જોયું :

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

(૨૨) પછી કપાળ પર કરચલી પડી અને ચહેરા પર ગુસ્સાની નિશાની નજરે પડી.

ثُمَّ أَذْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

(૨૩) પછી પીઠ ફેરવી અને ગર્વ કર્યો :

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾

(૨૪) પછી બોલ્યો કે આ (કુરઆન) કાંઈ નથી પરંતુ જાદુ કે જે અગાઉથી (થતો) ચાલ્યો આવ્યો છે:

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

(૨૫) આ કાંઈજ નથી પણ કોઈ માનવીનું કથન છે.

سَأْضَلِّيهِ سَقَرًا ﴿٣١﴾

(૨૬) નજીકમાં જ હું તેને જહન્નમમાં હોમી દઈશ.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٣٢﴾

(૨૭) અને તને શી ખબર કે જહન્નમ શું છે ?

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٣٣﴾

(૨૮) તે ન કોઈ વસ્તુ બાકી રાખે છે ન છોડી દે છે:

لَوْ آحَاةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣٤﴾

(૨૯) માણસને બાળી ભસ્મ કરી દેનારી છે.

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٥﴾

(૩૦) તેના પર ઓગણીસ (ફરિશ્તા) છે.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۖ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا
 فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۗ لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 وَيُرَدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 وَالْمُؤْمِنُونَ ۗ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ
 مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۗ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
 وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۗ وَمَا هِيَ
 إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۗ

(39) અને અમોએ જહન્નમના રખેવાળો ફરિશ્તાઓ
 સિવાય (બીજા કોઈને) બનાવ્યા નથી, અને અમોએ
 તેમની ગણતરી એટલા માટે નક્કી કરી છે કે

નાસ્તિકો માટે તે અજમાઇશ થાય કે જેથી તે લોકોને કે જેમને કિતાબ આપવામાં આવી છે ખાત્રી થઇ જાય, અને જે ઇમાન લાવ્યા છે તેમનું ઇમાન વધુ વધી જાય, અને જેમને કિતાબ આપવામાં આવી છે તેઓ તથા ઇમાન લાવનારાઓ શંકા ન કરે, અને જેથી તે લોકો કે જેમના દિલોમાં રોગ છે તેઓ તથા નાસ્તિકો કહેવા લાગે કે અલ્લાહે આ દાખલાથી શો હેતુ રાખ્યો છે ? આવી રીતે અલ્લાહ જેનાથી યાહે છે હિદાયતની તૌફીક છીનવી લે છે, અને જેને યાહે છે હિદાયત આપે છે; અને તારા પરવરદિગારનું લશ્કર તેના સિવાય કોઇ નથી જાણતું, અને આ

(વાતો) કાંઈજ નથી પણ મનુષ્ય માત્ર માટે
નસીહત છે.

كَلَّا وَالْقَمَرَ ﴿٣٢﴾

(૩૨) હરગિજ નહિ, કસમ છે ચંદ્રની:

وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾

(૩૩) અને રાતની જ્યારે કે તે વિદાય થાય છે:

وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾

(૩૪) અને કસમ છે પ્રભાતના સમયની જ્યારે કે
તે પ્રકાશી ઉઠે છે:

إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾

(૩૫) બેશક તે (જહન્નમ) ભયંકર મુસીબતો માંની એક છે:

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾

(૩૬) મનુષ્યોને ડરાવનારી:

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾

(૩૭) (ખાસ કરીને) તેના માટે કે જે તમારામાંથી (નેકીમાં) આગળ વધી જવા યાહે અથવા (બૂરાઇથી) પાછળ રહી જવા યાહે.

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾

(૩૮) દરેક વ્યક્તિ તે જે કાંઈ કરી ચૂકી છે તેના સંબંધમાં ગિરવી (મૂકાએલી) છે:

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾

(૩૯) સિવાય જમણા હાથવાળાઓ કે જેમના કર્મના લેખ તેમના જમણા હાથમાં આપવામાં આવ્યા હશે:

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾

(૪૦) તેઓ જન્નતમાં હશે અને એક બીજાને પૂછતા હશે:

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

(૪૧) ગુનેહગારોના સંબંધમાં (અને ખુદ ગુનેહગારોને):

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾

(૪૨) કે કઈ વસ્તુએ તમને જહન્નમમાં લાવી દીધા છે ?

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِيِّينَ ﴿٣٣﴾

(૪૩) તેઓ કહેશે કે અમે નમાઝી માંના ન હતા:

وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٣٤﴾

(૪૪) અને અમે નિરાધારોને ખાવાનું પણ ખવડાવતા ન હતા:

وَ كُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٣٥﴾

(૪૫) અને જેઓ નિરર્થક બકવાસ કરતા હતા તેમની સાથે અમે પણ નિરર્થક બકવાસ કરતા હતા:

وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٦﴾

(૪૬) અને અમે ફેસલાના દિવસને જૂઠલાવતા હતા:

حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينَ ﴿٣٧﴾

(૪૭) અહીં સુધી કે અમને મૃત્યુ આવી લાગ્યું.

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشُّفَعَاءِ ﴿٣٨﴾

(૪૮) માટે હવે શફાઅત કરનારાઓની શફાઅત તેમનાં કાંઈ કામમાં નહિ આવે.

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٣٩﴾

(૪૯) ત્યારે તેમને શું થઈ ગયું છે કે તેઓ નસીહતથી એવી રીતે મોંઢું ફેરવી લે છે:

كَاتِبُهُمْ جُورٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾

(૫૦) કે જાણે તેઓ ભડકી ઉઠનારા ગઘેડા હોય:

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾

(૫૧) જે સિંહથી ભડકી નાસી છુટ્યા હોય.

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتِي صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾

(૫૨) વાત આ છે કે તેઓમાંથી દરેક જણ આ યાહે છે કે દરેકને ખુલ્લી કિતાબો આપવામાં આવે.

كَلَّا ط بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾

(૫૩) (પરંતુ) તેમ હરગિજ નહિ થાય; બલકે તેઓ આખેરતથી નથી ડરતા.

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرَةٌ ﴿٥٤﴾

(૫૪) હરગિજ એમ નહિ થાય, બેશક આ (કુરઆન) એક નસીહત છે.

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۗ

(૫૫) માટે જે યાહે તે તેનું ચિંતન કરે.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۗ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ
الْمَغْفِرَةِ ۗ

(૫૬) પણ અલ્લાહ નહિ યાહે તે સિવાય તેઓ ચિંતન કરનાર નથી, તે (અલ્લાહ) યોગ્ય છે કે તેનાથી જ ડરવામાં આવે અને એજ ક્ષમા કરવાની યોગ્યતા ધરાવે છે.

سورة القيامة / સૂરચે કયામત

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝۱

(૧) કસમ ખાઉં છું કયામતના દિવસની:

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝۲

(૨) અને કસમ ખાઉં છું (ગુનાહોથી) ડંખનારા
દિલની!

أَيُّحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعُ عِظَامَهُ ۝۳

(3) શું ઇન્સાન એમ ધારે છે કે અમે તેનાં હાડકાં
(કબરમાં સડી ગયા પછી) ભેગાં નહિ કરીએ?

بَلَىٰ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ۗ

(4) અલબત્ત ! અમે તે ઉપર કાબૂ ધરાવીએ છીએ
કે તેની આંગળીઓના ટેરવાં (પણ પાછા) સરખાં
કરી દઈએ.

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۗ

(5) પણ વાત આ છે કે મનુષ્ય ઇચ્છે છે કે
ભવિષ્યમાં બનનારા બનાવોને પણ જૂઠલાવે.

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ

(5) પૂછે છે કે કયામતનો દિવસ ક્યારે આવશે?

فَاذَا بَرِقَ الْبَصْرُ ﴿٧﴾

(૭) પછી જ્યારે આંખો અંજાઇ જશે:

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾

(૮) અને ચંદ્રને ગ્રહણ લાગી જશે:

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾

(૯) અને સૂર્ય તથા ચંદ્ર ભેગા કરી દેવામાં આવશે:

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُغُ ﴿١٠﴾

(૧૦) તે દિવસે મનુષ્ય કહશે કે હવે નાસવાની જગ્યા ક્યાં છે?

كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾

(૧૧) ખાત્રીથી જાણો કે કોઈ આશ્રયનું સ્થાન નહિ હોય.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝١٢ ط

(૧૨) તે દિવસે આશ્રય લેવાની જગ્યા તો માત્ર તારા પરવરદિગારની પાસે જ હશે.

يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝١٣ ط

(૧૩) તે દિવસે મનુષ્યને તે સર્વે કાંઈ જણાવવામાં આવશે કે જે તેણે અગાઉ મોકલ્યું અને પાછળ મૂક્યું હશે.

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝١٤ ط

(૧૪) બલકે મનુષ્ય પોતે પોતાનો પૂરાવો હશે:

وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرَهُ ۝١٥

(૧૫) પછી ભલેને તે પોતાના (ગુનાહોના) બહાના રજૂ કર્યા કરે.

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۝١٦

(૧૬) (અથ રસૂલ !) તું તારી જીભ તે (વહી)ની સામે એવા હેતુથી ન હલાવ કે જેથી તેને જલ્દીથી યાદ કરી લે.

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝١٧

(૧૭) બેશક તેનું ભેગું કરવું અને તેનું પઢાવવું અમારા માથે છે.

فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝١٨

(૧૮) પછી જ્યારે અમે તેને પઢાવી રહીએ ત્યારે તેનું અનુકરણ કરજે.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝۱۹

(૧૯) પછી તેનું સમજાવી દેવું પણ અમારા માથે છે.

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝۲۰

(૨૦) હરગિજ નહિ, (બહાનું વ્યર્થ છે) વાત આ છે કે તમે લોકો ક્ષણભંગુર સંસારના ચાહનારા છો:

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۝۲۱

(૨૧) અને આખેરતને ત્યાગી બેસો છો.

وَجُودًا يَوْمَ مَبِئْتِنَا ۝۲۲

(૨૨) તે દિવસે કેટલાક ચહેરા તો ચમકતા હશે:

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٣٣﴾

(૨૩) પોતાના પરવરદિગાર (ની નેઅમતો) તરફ એકી ટશે નિહાળતા હશે:

وَوَجُوهٌ يُّوْمَئِذٍ مَّيِّنًا يَّسِرَةٌ ﴿٣٤﴾

(૨૪) અને કેટલાક ચહેરા તે દિવસે શોકાતુર હશે:

تُظُنُّنَّ أَنَّ يُّفْعَلُ بِهِنَّ فَاقِرَةٌ ﴿٣٥﴾

(૨૫) અને એવું ગુમાન કરતા હશે કે કેડ ભાંગી નાખનારી મુસીબત તેમના પરજ પડશે.

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٣٦﴾

(૨૬) એટલુંજ નહિ, (બલ્કે) જ્યારે તે (શ્વાસ) ગળા
સુધી આવી પહોંચશે:

وَقِيلَ مَنْ سَاقٍ ﴿٢٤﴾

(૨૭) અને કહેવામાં આવશે કે કોઈ જંતર મંતર
કરનાર છે ?

وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾

(૨૮) અને તે (મરનાર)ને ખાત્રી થઈ જશે કે હવે
વિયોગ આવી લાગ્યો છે:

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾

(૨૯) અને (મૃત્યુની સખતાઈથી) પીંડળી પર
પીંડળી ચઢી જશે:

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ۝٣٠

(30) ते दिवसे तारा परवरदिगार तरइज
(सर्वेनी) कुय थशे.

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ۝٣١

(31) छतां तेणे न सत्यनो स्वीकार कर्यो न नमाज
पढी:

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝٣٢

(32) बल्ले जूठलाव्या कर्यु, अने (छमानथी) मोढं
डेरव्या कर्यु:

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ۝٣٣

(33) પછી તે પોતાના બાલબચ્ચાં તરફ મગરૂર થતો ગયો.

أُولَىٰ فَأُولَىٰ ﴿٣٣﴾

(34) અફસોસ છે તારા માટે, ફરી પણ અફસોસ છે:

ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٤﴾

(35) પછી પણ અફસોસ છે તારા માટે, ફરી પણ અફસોસ છે.

أَيُّحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٥﴾

(36) શું મનુષ્ય એમ ધારે છે કે તેને વગર તપાસે અમસ્તો છોડી દેવામાં આવશે ?

أَلَمْ يَكْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُُمْتَى ۙ ﴿٣٧﴾

(37) शुं ते वीर्यनुं अेक बिंदु न हतो, जे (गर्भस्थानमां) नाभवामां आव्युं हतुं ?

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى ۙ ﴿٣٨﴾

(38) पछी ते बाळी गयेलुं लोही बनी गयुं, पछी तेणे तेनो घाट घड्यो, पछी तेने संपूर्ण (मानवी) करी नाभव्यो

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۗ ﴿٣٩﴾

(39) पछी तेमांज बे जतौ पेदा करी (याने) नर अने मादा.

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۙ ﴿٤٠﴾

(૪૦) તો શું તે (અલ્લાહ) આ ઉપર કાબૂ ધરાવતો નથી કે મુઽદાને સજીવન કરે ?

سورة الانسان / सूराये ९६

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

अल्लाहना नामथी (शरु कुरुं छुं) जे धरुो महेरबान
(कृपाणु), बहुरु रहेम (दया) वानुो छे.

هَلْ آتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا
مَّذْكُورًا ①

(१) शुं मनुष्य उपर अेक अेवा कानुनी मुदत
पसार नथी थछ के जे दरमियान ते कोछ वर्णववा
जोग वस्तुज न हतुो ?

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ ۖ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ
سَمِيعًا بَصِيرًا ②

(૨) બેશક અમોએ મનુષ્યને (સ્ત્રી પુરુષના) મિશ્રીત વીર્યથી પેદા કર્યો કે (જેથી) અમે તેને અજમાવીએ, પછી અમોએ તેને સાંભળનાર, જોનાર બનાવી દીધો.

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

(૩) બેશક અમોએ તેને (યોગ્ય) માર્ગ દેખાડી દીધો, પછી (ભલેને) તે ઉપકાર માનનારો થાય કે અનુપકારી.

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

(૪) બેશક અમોએ (સત્યનો) ઇન્કાર કરનારાઓ માટે બેડીઓ તથા તોક તથા ભડભડતી આગ તૈયાર કરી રાખી છે.

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝

(૫) બેશક સદાચારી લોકો તે ખ્યાલામાં પીવે છે જેમાં કપૂરનું મિશ્રણ છે.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝

(૬) (તે) એક એવું ઝરણું છે કે જેમાંથી અલ્લાહના (ખાસ) બંદા પીએ છે (અને) જ્યાં ચાહશે ત્યાં (નહેરો) વહાવશે.

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝

(૭) (દરેક) માનતાઓને તેઓ પરિપૂર્ણ કરે છે, અને તે દિવસથી ડરે છે કે જેની સખતાઈ ઘણાં લાંબા અને પહોળા વિસ્તારમાં ફેલાયેલી હશે.

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۝۸

(૮) અને નિરાધાર તથા યતીમ તથા કેદીને (પોતાની) ખ્વાહીશ છતાં ખાવાનું ખવડાવે છે.

إِنَّمَا نُنْطَعِبُكُمْ لَوْ جَاءَ اللَّهُ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۝۹

(૯) (અને કહે છે કે) અમે કેવળ અલ્લાહની ખુશી માટે જ તમને ખવડાવીએ છીએ, તમારાથી અમે ન કોઈ બદલો માંગીએ છીએ અને ન ઉપકાર.

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝۱۰

(૧૦) બેશક અમે તો અમારા પરવરદિગારથી તે દિવસનો ખોફ કરીએ છીએ કે જ ભયંકર અને દુઃખદાયક હશે.

فَوْقَهُمْ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝۱۱

(૧૧) પછી અલ્લાહ તેમને તે દિવસની સખતાઈથી બચાવી લેશે અને તેમ (ના ચહેરા)ને તાજગી તથા પ્રકુલ્લતા અર્પણ કરશે.

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝۱۲

(૧૨) અને તેમણે ધીરજ ધરી છે તે કારણે તે તેમનો બદલો-જન્નત અને રેશમી પોશાક-અર્પણ કરશે:

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۚ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا
زَمَهْرِيرًا ۝۱۳

(૧૩) તેઓ તે (જન્નતો)માં સિંહાસનો પર તકીયા લગાડી બેઠા હશે, તેમાં તેઓ ન ઘણો તાપ અનુભવશે અને ન ઘણી ટાઢ.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٣﴾

(૧૪) અને તે (જન્નત)ના વૃક્ષોની છાયા તેમના પર જૂકેલી હશે, અને ફળોની લૂમો જોઈએ તેટલી તેમની પાસે કરી દેવામાં આવશે.

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَنْبِيَاءٍ مِّنْ قَبْلِهِمْ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرًا ﴿١٤﴾

(૧૫) અને તેમની સામે ચાંદીના કુંજાઓ ફેરવવામાં આવશે, અને એવા જામો પણ કે જે બિલ્લોરના હશે:

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٥﴾

(૧૬) પારદર્શક જામો કે જે ચાંદીના બનેલા હશે જેનો (જન્મતીઓની જરૂરીયાત પ્રમાણેનો પીવડાવનારાઓએ) યોગ્ય અંદાજો કરી લીધો હશે.

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٦﴾

(૧૭) અને તે (જન્મત)માં તે (જન્મતવાસી) ઓને એવા પ્યાલા પીવડાવવામાં આવશે કે જેમાં સૂંઠનું મિશ્રણ હશે:

عَيْنًا فِيهَا تُسْمَى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

(૧૮) તે (જન્નત)ના તે ઝરણાંમાંથી કે જેનું નામ સલસબીલ રાખવામાં આવ્યું છે.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ
لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ﴿١٩﴾

(૧૯) અને તેમની પાસે નિરંતર સમાન વયમાં રહેનારા છોકરાં આજુ બાજુ ફરતા રહેશે; જ્યારે (અથ મનુષ્ય!) તું તેમને જુએ તો તું તેમને અહીં તહીં વિખરાયેલા મોતી છે એમ ધારી લેશે.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

(૨૦) અને જ્યારે તું ત્યાં નજર ઉઠાવીને જોશે તો
(અસંખ્ય) નેઅમતો અને મહાન સલ્તનત તું
નિહાળશે.

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدِسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوفٌ أَسَاوِرٌ مِنْ
فِضَّةٍ ۖ وَسَقَمُهُمْ رَبُّهُمْ شَرَّ أَبَا طَهُورًا ﴿٢١﴾

(૨૧) તેમના ઉપરના વસ્ત્રો ઝીણા લીલા રેશમી
અને જાડા રેશમના હશે, અને તેમને ચાંદીના કંકણ
પહેરાવવામાં આવશે, અને તેમનો પાલનકર્તા
તેમને પાક પીણું પીવડાવશે.

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيِكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

(૨૨) (અને તેમને કહેવામાં આવશે કે) બેશક આ તમારો બદલો છે. અને તમારા પ્રયત્નોની કદર કરવામાં આવી છે.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٣٣﴾

(૨૩) (અથ રસૂલ !) બેશક અમોએ તારા ઉપર આ કુરઆન કટકે કટકે ઉતાર્યું છે.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آيْمًا أَوْ كُفُورًا ﴿٣٤﴾

(૨૪) માટે તું તારા પરવરદિગારના હુકમની ધીરજથી રાહ જો, અને તેઓમાંથી કોઈ ગુનેહગાર અથવા અનુપકારીનું કહેવું ન માન.

وَادْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٣٥﴾

(૨૫) અને તું સવાર સાંજ તારા પરવરદિગારનું નામ લેતો રહે.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

(૨૬) અને રાત્રિના કોઈ ભાગમાં તેને સિજદો કર, તથા રાત્રિમાં લાંબો વખત તેની તસ્બીહ પઢ્યા કર.

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾

(૨૭) બેશક આ લોકો આ ક્ષણભંગુર (દુનિયા)ને દોસ્ત રાખે છે, અને ભારે દિવસને પોતાની પાછળ મૂકી દે છે.

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۖ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا
أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

(૨૮) અમોએ તેમને પેદા કર્યા અને અમોએ જ તેમના બાંધા મજબૂત કરી દીધા, અને જ્યારે અમે યાહીએ ત્યારે તેમની જગ્યાએ (તેમને બદલી) તેમના જેવા બીજા લઈ આવીએ.

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

(૨૯) નિસંદેહ આ (કુરઆન) એક નસીહત છે, માટે જે યાહે તે પોતાના પરવરદિગાર તરફનો પહોંચવાનો માર્ગ ગ્રહણ કરી લે.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

(30) અને જ્યાં સુધી અલ્લાહની મરજી નહિ હોય તમે (એવું) યાહશો જ નહિ, બેશક અલ્લાહ મહા જ્ઞાનિ (અને) હિકમતવાળો છે:

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
الْجَمَّ ۝

(3૧) જેને યાહે છે પોતાની રહેમત (કૃપા)માં દાખલ કરી લે છે; અને ઝુલમગારો માટે તેણે દુઃખદાયક શિક્ષા તૈયાર કરી રાખી છે.

سورة المرسلات / સૂરએ મુર્સલાત

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝۱

(૧) કસમ છે તે (વાયુ)ઓની કે જે (લોકોના મનને)
પ્રફુલ્લ બનાવવા માટે મોકલવામાં આવે છે:

فَالْعَصْفِ عَصْفًا ۝۲

(૨) પછી કસમ છે તે (વાયુ)ઓની કે જે
સખતાઇથી ફૂંકાય છે:

وَالنُّشْرِتِ نَشْرًا ۝۳

(3) અને કસમ છે તે (વાયુ)ઓની કે જે
(વાદળાંઓને યોગ્ય રીતે) ફેલાવી દે છે:

فَالْفَرْقَاتِ فَرَقًا ۝

(૪) પછી જે વાદળાંઓને યોગ્ય રીતે વીખેરી નાખે
છે:

فَالْمُلْقِيَةِ ذِكْرًا ۝

(૫) પછી કસમ છે વહી લાવનારા (ફરિશ્તા)ઓની:

عُذْرًا أَوْ نَذْرًا ۝

(૬) દલીલો પૂર્ણ કરવા અથવા ડરાવવા માટે:

إِمَّا تَوْعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝

(૭) બેશક જે (કયામત)નો તમને વાચદો કરવામાં આવે છે તે ખરેખરજ થઈને રહેનાર છે.

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝٨

(૮) પછી જ્યારે તારાઓ નિસ્તેજ થઈ જશે:

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝٩

(૯) અને જ્યારે આસમાન ફાડી નાખવામાં આવશે:

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝١٠

(૧૦) અને જ્યારે પહાડ ચૂરેચૂરા થઈ ગયેલા દેખાશે:

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتَتْ ۝١١

(૧૧) અને જ્યારે રસૂલો નિશ્ચિત સમયે ભેગા કરવામાં આવશે:

لَا يَوْمٍ أُجِّلَتْ ۝۱۲

(૧૨) (આ બધું) ક્યા દિવસ ઉપર મુલતવી રાખવામાં આવ્યું છે?

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝۱۳

(૧૩) ફેંસલાના દિવસ માટે.

وَمَا آذْرَبَكَ مَا يَوْمِ الْفَصْلِ ۝۱۴

(૧૪) અને તું શું સમજ્યો કે ફેંસલાનો દિવસ શું છે?

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝۱۵

(૧૫) તે દિવસે જૂઠલાવનારાઓની બૂરી દશા થશે.

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝۱۶

(૧૬) શું અમોએ આગલાઓનો નાશ નથી કર્યો?

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝۱۷

(૧૭) પછી પાછલાઓને તેમની પાછળ લગાડી
દઈશું. ૯-+-૬૬૬૯૯

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝۱۸

(૧૮) અમે ગુનેહગારો સાથે એવુંજ (વર્તન)
ચલાવીએ છીએ.

وَيُلِيَّوْا مِمَّا كَذَّبُوا ۝۱۹

(૧૯) તે દિવસે જૂઠલાવનારાઓની બૂરી દશા થશે.

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾

(૨૦) શું અમોએ તમને એક તુચ્છ પાણીથી પેદા નથી કર્યા ?

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾

(૨૧) પછી અમોએ તેને એક સુરક્ષિત સ્થાન (ગર્ભ)માં રાખ્યું :

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

(૨૨) એક નિશ્ચિત સમય સુધી:

فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقَدِيرُونَ ﴿٢٣﴾

(૨૩) પછી અમોએ તેને એક પ્રમાણસર બનાવ્યો, તો અમે કેવા ઉત્તમ પ્રમાણસર બનાવનારા છીએ!

وَيْلٌ لِّیَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٣﴾

(૨૪) તે દિવસે જૂઠલાવનારાઓની બૂરી દશા થશે.

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾

(૨૫) શું અમોએ જમીનને પૂરતી બનાવી નથી?

أَحْيَاءٌ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾

(૨૬) જીવતા તથા મરણ પામેલાઓ (ના સમાવેશ) માટે ?

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيًّا وَسُجُوتًا وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾

(૨૭) અને અમોએ તેમાં ઊંચા (ઊંચા) પહાડ કાયમ કર્યા અને અમોએ તમને મીઠું પાણી પીવડાવ્યું.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾

(૨૮) તે દિવસે જૂઠલાવનારાઓની બૂરી દશા થશે.

إِنظِلُّوْا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٩﴾

(૨૯) (તેમને કહેવામાં આવશે કે) જે (અઝાબ)ને તમે જૂઠલાવ્યા કરતા હતા તે તરફ ચાલો.

إِنظِلُّوْا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾

(૩૦) ત્રણ શાખાવાળી (આગની) છાયા તરફ ચાલો:

لَا ظِلِّيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ النَّارِ ﴿٣١﴾

(૩૧) જેમાં ન ટાઢક છે, અને ન તે આગની ઝાળથી બચાવી લેતી હશે.

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ كَالْقَصْرِ ۝٣٢

(32) મોટા મોટા ઘર જેવડા અંગારા ફેંકતી હશે:

كَأَنَّهُ جُمَلَتْ صُفْرًا ۝٣٣

(33) જાણે કે તે પીળા ઊંટ (ન) હોય !

وَيَلَّيَوْمَ مِذَّبًا لِلْكُذِبِينَ ۝٣٤

(34) તે દિવસે જૂઠલાવનારાઓની માઠી દશા થશે.

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ۝٣٥

(35) એ જ તે દિવસ છે કે (ગુનેહગારો હેબતના માર્યા) બોલી પણ નહિ શકે:

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۝٣٦

(35) અને ન તેમને રજા આપવામાં આવશે કે તેઓ બહાના રજૂ કરે.

وَيُلِّيْ يَوْمَ مَدِيْنَةَ الْكَافِرِيْنَ ﴿٣٥﴾

(36) તે દિવસે જૂઠલાવનારાઓની માઠી દશા થશે.

هَذَا يَوْمُ الْفِصْلِ ۚ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِيْنَ ﴿٣٦﴾

(37) એ જ તો ફેસલાનો દિવસ છે, અમોએ તમને તથા (તમારી) આગળનાઓને ભેગાં કરી લીધા છે.

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوْنَ ﴿٣٧﴾

(38) માટે જો તમને કોઈ ચાલ ચાલતાં આવડતી હોય તો (હવે) મારી સાથે ચાલો.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

(૪૦) તે દિવસે જૂઠલાવનારાઓની માઠી દશા થશે.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾

(૪૧) બેશક પરહેઝગાર લોકો છાંયડામાં બેસી ઝરાઓનું પાણી પીતા હશે:

وَقَوْا كِهَ هِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾

(૪૨) અને એવા મેવા ખાતા હશે કે જેમની તેઓ ઇચ્છા કરશે.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

(૪૩) (તેમને કહેવામાં આવશે કે) જે સત્કાર્યો તમે કરતા હતા તેના બદલામાં સુખેથી ખાઓ પીઓ.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٣﴾

(૪૪) બેશક અમે સદાચારીઓને એવોજ બદલો આપીએ છીએ.

وَيُلِّيْ يَوْمَ مَيْدِئِ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

(૪૫) તે દિવસે જૂઠલાવનારાઓની બૂરી દશા થશે.

كُلُّوْا وَتَمَتَّعُوا قَلِيْلًا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ مَّجْرُمُوْنَ ﴿٣٦﴾

(૪૬) ખાઈ પી લ્યો અને થોડા દિવસ લાભ મેળવી લો, (પણ) તમે ગુનેહગાર તો છો જ.

وَيُلِّيْ يَوْمَ مَيْدِئِ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

(૪૭) તે દિવસે જૂઠલાવનારાઓની બૂરી દશા થશે.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٣٨﴾

(૪૮) અને જ્યારે તેમને કહેવામાં આવે છે કે રૂકુઅ કરો તો તેઓ રૂકુઅ કરતા નથી.

وَيَلِيَّوْا مِمَّنْ لَبَّ كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾

(૪૯) તે દિવસે જૂઠલાવનારાઓની બૂરી દશા થશે.

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

(૫૦) માટે આ (કુરઆન) પછી તેઓ કઈ વાત ઉપર ઇમાન લાવશે ?